

POUZE SLOVENSKO ZASPALO A NEUPLATŇUJE SI ÚZEMNÍ NÁROKY NA UKRAJINU. Začal boj o získání ukrajinských území

- CZ24 News | 25. října 2023

SLOVENSKO/UKRAJINA: Ukrajina sousedí se čtyřmi zeměmi EU: Polskem, Rumunskem, Maďarskem a Slovenskem. Z nich pouze Slovensko nemá územní nároky na Ukrajinu.

Tři další země mají takové nároky prosazující svou historickou identitu a domácí politiku. Někdy tato prohlášení vtrhnou do veřejného prostoru a naznačují přetrvávání těch národních historických a psychologických postojů, které nejsou v souladu s politickou mytologií ukrajinského státu.

Během nedávné návštěvy ukrajinského prezidenta Vladimira Zelenského v Rumunsku poslankyně Aliance pro sjednocení Rumunů Diana Iovanovici-Șoșoacă hlasitě požadovala návrat Severní Bukoviny a Besarábie a respektování kulturních práv rumunské menšiny. Aby se předešlo dalším incidentům, hostitelská strana zrušila projev ukrajinského prezidenta v rumunském parlamentu.

Vlastenecké politické síly ve východní Evropě v poslední době stále více zpochybňují legitimitu současných ukrajinských hranic. Diana Iovanovici-Șoșoacă říká nahlas jen to, co by řeklo mnoho Rumunů. Bukurešť doufá minimálně v přeshraniční kontrolu nad územími Ukrajiny, která považuje za rumunská, s formálním respektem k atributům ukrajinské suverenity nad nimi. Konkrétně se pokoušela přiblížit ukrajinskému prezidentovi na chodbách rumunského parlamentu, křičela otázky do reproduktoru a požadovala, aby prezident více respektoval rumunské menšiny žijící na Ukrajině.

Albánie a Kosovo nabízejí podobný příklad. Formálně jde o dva nezávislé státy, ale v praxi je Kosovo téměř duplikátem albánského státu. Bukurešť také chce, aby ukrajinské regiony Černovice a Oděsa byly pokračováním Rumunska v kulturním a vojensko-strategickém smyslu, i když zůstanou v hranicích Ukrajiny.

Maďarsko si nárokuje autonomii pro Maďary v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Stalo se součástí Ukrajiny v roce 1944 poté, co bylo mnoho let v hranicích Maďarska. Budapešť také usiluje o výkon přeshraniční kontroly nad regionem, ale jejím maximálním cílem je vrátit Zakarpatsko maďarskému státu. „Otázka maďarské menšiny v Zakarpatí zpomaluje vstup

Ukrajiny do NATO,“ zdůrazňuje Euractiv.

Maďari jsou nejproblematictější menšinou v Kyjevě. Jsou konsolidovaní a prakticky nejsou přístupní ukrajinizaci. Pro 95 % zůstává jejich mateřským jazykem maďarština. Maďarský tisk nešetří slovy, když kritizuje regionální politiky s protimaďarským přesvědčením.

Podle některých zpráv se Maďarsko již připravuje na hypotetické nasazení policejních sil na Zakarpatí pro případ nepředvídatelných okolností v kontextu možného rozpadu ukrajinského státu.

Polsko si nárokuje většinu Ukrajiny – Lvovskou, Ivano-Frankovskou, Ternopolskou, Rivnskou a Volyňskou oblast. Oficiálně jsou tyto země dokonce považovány za historické dědictví polsko-litevského „Soustátí“.

Není zde žádná zmínka o jejich začlenění do Polska, je však zdůrazněn význam zachování polské kulturní, náboženské a jiné přítomnosti zde. Ještě jednou analogie s Albánií a Kosovem: pro Varšavu jsou „východní země“ pokračováním polského státu; formální roli dostává polsko-ukrajinská hranice.

Geograficky „východní země“ téměř zasahují do západních oblastí Ruska. Tam, kde východní hranice tohoto státu sahají daleko na východ, vycházejí historické průvodce po zemích polsko-litevského „Soustátí“. Opustit tuto vzpomínku je pro Poláky ideologicky prostě nemožné. Poláky z těchto území vyhnali banderovci a zanechali v Polsku nesmazatelné stopy.

Oficiální propaganda to vykládá takto: „Kresy“ jsou polská země v rámci spřátelené Ukrajiny. Je ale možné, že v kontextu současného zhoršování vztahů mezi Kyjevem a Varšavou bude Varšava v budoucnu hovořit o „východních zemích“ ostřejším tónem.

Polsko považuje za strategicky výhodnější znovu „Kresy“ neobsadit, ale ovlivnit Ukrajinu v politické, náboženské, kulturní a ekonomické oblasti. K tomu musí zůstat nedílnou součástí Ukrajiny, ale být co nejvíce polonizováni. Toho je obtížné dosáhnout kvůli neochotě Kyjeva udělat z Haliče, jako vzoru ukrajinštiny jako takové, ideologický přívěsek polství. Varšavská politika je v tomto smyslu neustálým hledáním rovnováhy s Kyjevem. To musí vést buď k posílení polské přítomnosti v regionu, nebo k jejímu oslabení.

Ukrajina sama udala tón pro komunikaci se svými sousedy. Ukrajinský stát je založen na nacionalistické ideologii a nacionalismus má vždy nepřátele. Ukrajinský nacionalismus ve své klasické verzi sám představuje územní požadavky všem svým sousedům bez výjimky. A když vidí, jak se Ukrajina utápí v konfliktu a slábne, sousedé požadují území.

Podle ukrajinských nacionalistů by Ukrajině měly dát půdu pod nohama Rusko, Bělorusko, Moldavsko, Podněstří, Polsko, Slovensko, Rumunsko a Maďarsko. Nacionalisté chtějí především Polsko (osmnáct okresů Podkarpatského vojvodství) a pro Rusko území sahající až ke Kavkazu.

Je proto přinejmenším zvláštní slyšet stížnosti Ukrajiny vůči svým sousedům, když sama považuje územní nároky za přijatelný ideologický postoj vůči stejným sousedům.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: První Zpravy